

I no pas poc

Voler-me creure que un projecte em pot arribar a salvar

Foto: FUMIGRAFIK_Photographist

M'ofèn, i no pas poc, que el guacamole hagi sortit bo. Que la finestra em regali un retall de cel. Que sigui festa major. Que els mòbils vomitin tantes notícies. Que de nou em vingui la regla. Que el metro funcioni de matinada. Que el que està passant no m'interessi gaire però una mica, sí. Que l'analgèsic faci efecte. Que les mentides encara m'atabalin. Que les paraules justes encara em sedueixin. Que em diguin ànims, has de tirar endavant. Que em diguin t'entenc perquè jo em vaig separar. Que s'acosti un altre canvi d'armaris. Que el món em piqui l'ullet. Que es facin concerts a la platja. Que passin coses. Que el després no sigui en blanc i negre. Que la bellesa no s'hagi apagat de cop.

Estar-me acostumant a parlar-ne en passat. Haver negociat en veu baixa amb la nàusea que em tomba. Haver-me sentit millor després de passar set hores llargues amb una amiga. Saber-me buscant un punt de llum en aquest mar de fosc. Haver pensat que em compraré unes arracades. Voler-me creure que un projecte em pot arribar a salvar. Voler aprendre a tocar el piano. La idea que algun dia potser tornaré a riure.

M'ofèn, i no pas poc, tota la vida que no s'ha mort.